

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ใครปล่อยสติ...ตาย

ก่อนจ้งหัน

พระเท่าไรวันนี้ (๓๕ ครั้ง) ทางภูวักก็ไล่เลยกัน ๒๗-๒๘ หรือ ๓๐ สามสิบกว่า อยู่ในย่านนี้ ท่านอุทัยท่านคงจะจัดเอา ๓๐ เป็นจุดศูนย์กลาง ขึ้นบ้างลงบ้าง เราส่งเสริมตลอดนะวัดภูวัก ส่งเสริมตลอดบำรุงตลอด ไปกรุงเทพฯคราวนี้ก็พบท่านอุทัยอยู่ที่โน้น นั่นเราก็มอบวัดที่กลางดง ย่านปากช่องให้ท่านอุทัย เขาถวายที่เราจะทำยังไง คือการรับที่ต้องพิจารณาเรียบร้อยก่อนถึงจะรับได้ ไม่ใช่รับสุมสี่สุมห้า เขาถวายเรามากต่อมาก เราไม่รับ ถ้ารับตรงไหนก็เป็นภาระของเรา เช่น วัดอาจารย์เจ็ยะนี้เรารับแล้ว ก็ต้องนิมนต์อาจารย์เจ็ยะมาอยู่ พอดีท่านก็มาอยู่ให้ วัดเสือนุ่นก็นิมนต์ท่านจันทร์มา นั่นเรารับตรงไหนต้องได้รับผิดชอบๆ จุดไหนๆ สมควรจะมีวัดมีวาตูเสียก่อน นี่เราก็รับทางโน้นสองแห่ง วัดกุริทัตๆ แล้วก็วัดกลางดง ดูเหมือนมีสองแห่ง นครปฐมเขาก็ถวายเราไม่เอา รับสุมสี่สุมห้าไม่มีความรับผิดชอบไม่ได้ ผิด

สำหรับภูวักนี้เป็นหลักเป็นเกณฑ์ ตั้งจุดศูนย์กลางไว้ประมาณ ๓๐ สามสิบกว่า บ้างลดบ้างเป็นประจำ สถานที่นั้นเหมาะสมดีเป็นที่เพาะอรรถเพาะธรรมจริง ๆ เจอกับท่านอุทัยตอนไปกรุงเทพฯนี้แหละ ที่กลางดงนั่นเขาถวายที่ให้เรา เราก็ต้องให้รอไว้ก่อน เราวางั้น ยังรับไม่ได้ ให้ติดต่อหาผู้ที่จะมาเป็นผู้รับผิดชอบในสถานที่นี้ก่อนถึงจะรับได้ เราบอกกัน เราก็ติดต่อ พอดีไปได้ท่านอุทัย ท่านอุทัยยอมรับว่าจะรับให้ เราก็รับเขาอย่างนั้นนะ อยู่นั้นก็จุดกลางทางที่จะขึ้นเขาใหญ่ขึ้นนั่นแหละ เห็นว่าเหมาะ ให้มีกรรมฐานตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติอรรถธรรมอยู่เป็นย่าน ๆ

คือเรารับที่ไหนเราพิจารณาเรียบร้อยแล้วค่อยรับ วัดกุริทัตๆ พิจารณาเรียบร้อยแล้วรับจุดนั้น กลางดงก็รับ ที่ไหนไม่สะดวกไม่รับ นครปฐมเขาก็ถวายเหมือนกันแต่ไม่รับ คือรับจุดไหนต้องมีเหตุมีผลยืนยันว่าจะเป็นที่ให้ประโยชน์ ไม่ใช่จะรับสุมสี่สุมห้า โห้ย ไม่เอาอย่างนี้ พระเราวันนี้ก็ ๓๕ เคยพูดเสมอเป็นข้อยืนยันรับรอง เกี่ยวกับพระทางความ پاکความเพียร ท่านผู้ใดจะตั้งจุดใด ๆ ภาวนาสติเป็นสำคัญอย่าปล่อยสติ สติเป็นเครื่องยืนยันตลอดถึงมรรคผลนิพพานสูงสุด ไม่พ้นจากสติไปได้เลย ตั้งแต่สติล้มลุกคลุกคลาน สติตั้งได้ สติอัตโนมัติ สติปัญญาอัตโนมัติแล้วก็มีมหาสติมหาปัญญาพุ่งเลย

ถ้าใครปล่อยสติ..ตาย จำให้ตื่นนักปฏิบัติทั้งหลาย นี้ได้ผ่านมาหมดแล้วมาสอนนี้ไม่ผิด เรานี้สมบุกสมบันมากทีเดียว ได้พิจารณาพิสูจน์ทดสอบทุกอย่างๆ ก่อนที่จะตั้ง

ตัวได้ตรงไหนๆ ต้องพิจารณาให้เรียบร้อยแล้วปฏิบัติตามนั้นๆ ตัดสินใจลงเป็นจุดๆ วิธีนี้เป็นยังไงถูกหรือผิด เอา ตัดสินใจทดลอง ทดลองวิธีนี้ๆ จนกระทั่งผ่านไปแล้วสอน หมู่เพื่อนไม่สงสัยนะ เพราะฉะนั้นจึงมารวมลงที่สติ เรื่องปัญญาจะมาด้วยกันขอให้สติ เอะ ถ้าไม่มีสติไม่เป็นท่านะนักภาวนา ยิ่งสติติดแนบตลอดทั้งวันทั้งคืนกิเลสเกิดไม่ได้ กิเลสจะเกิดขึ้นจากทางสังขารความคิดความปรุง สังขารนั้นเอาไปใช้ทางด้านธรรมะเสีย เช่นความปรุง ปรุงพุทธโอ ปรุงธัมโม เป็นสังขารเป็นธรรม อันนี้เป็นด้านธรรม สังขาร เป็นกิเลสนี้เป็นอันตราย

ตั้ง ถ้าสติมีอยู่แล้วทั้งวัน เอามันทั้งวัน ไม่ปล่อยทั้งวัน กิเลสเกิดไม่ได้ทั้งวัน พอ ปล่อยแพ้ก็กิเลสออกแล้ว ออกนั้นละเอาไฟเข้ามาเผาเรา เราเคยพูดเสมอเพราะมันถึง ใจ พยายามทำความ پاکเพียร บางคืนไม่ได้นอนเลย ภูโถ เหมือนกลิ้งครกขึ้นจอม ปลูกนั้นละ กลิ้งขึ้นไป ๑๔-๑๕ วันเอาแทบเป็นแทบตาย ไปอยู่ได้คืนสองคืน เวลามัน พลิกกลับมานี้ไหลทับเราเลย จึงได้ใช้ความพินิจพิจารณามันเป็นเพราะเหตุไร เราก็ตั่ง สติสตั้ง บางคืนก็ไม่นอน แล้วมันเสื่อมได้ยังไงจิตนี้

จึงมาจับจุดบกพร่องนี้ได้ อาจจะเป็นเพราะไม่ได้ใช้คำบริกรรม สติติดแนบกับ คำบริกรรมก็ได้ จิตถึงเสื่อมได้ๆ ปักกับ ๕ เดือน จำเอานะท่านทั้งหลาย นี่ละเรตกนรก ทั้งเป็นปักกับ ๕ เดือน จิตเจริญขึ้นไปแล้วเสื่อมลง ที่นี้พอเสื่อมลงไปแล้วเอาขึ้นไม่ได้ เอาอยู่ปักกับ ๕ เดือนตกนรกทั้งเป็น อยู่ไหนไม่สบายเลย เหมือนเราเคยมีสมบัติเงินทอง ข้าวของเป็นล้านๆ แต่มาล่มจมเสียด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง แม้เงินจะมีอยู่ในบ้านเป็น แสนๆ ก็ไม่มีความหมาย จิตมันไปอยู่โน้น อยู่ที่เงินล่มจมไปเป็นล้านๆ

อันนี้จิตของเราเป็นสมาธิแน่นหนาแน่นคง ขาดสะบั้นลงไปด้วยความเสื่อม ทำ ยังไงๆ มันก็ไม่ขึ้นจึงเป็นทุกข์มากที่สุดเลย นี่ละปักกับ ๕ เดือน จึงได้พิจารณาๆ เอาสติ จับปั๊บ มันจะเป็นเพราะเหตุนี้ละมังจิตถึงเจริญแล้วเสื่อมๆ คราวนี้จะเอาสติติดกับคำ บริกรรม ไม่ยอมให้สติปล่อย เอ้า มันจะเสื่อมไปทางไหนเสื่อม เอากันตรงนี้ละ ปล่อย เลย เอ้าเสื่อมก็เสื่อมไป เจริญก็เจริญ ไม่ต้องบอกละเรื่องเจริญ ไอ้เสื่อมนี้แหลม มันตัด สันดานเราเหลือเกิน ไม่อยากให้เสื่อมเท่าไรกลับเสื่อมต่อหน้าต่อตา

สติจับติดเลยเทียว ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับไม่ยอมให้ปล่อย มันปล่อยไป ไหนกิเลสมันก็ออกมันเข้าตรงนั้นละ ติดๆ โถ วันแรกนี้เหมือนอกจะแตก คือสังขาร ความคิดมันตันออกๆ ที่นี้สติบังคับ คำบริกรรมบังคับ ปิดช่องมันไว้ไม่ให้ออก เอาอยู่ ั้ง จับได้ถนัดชัดเจน วันแรกเหมือนอกจะแตก วันที่สองรองกันลงมา แต่คำว่าปล่อยไม่ ยอมให้ปล่อยเลย เรื่อย สามวันสี่วันสงบ สงบละที่นี้ สงบเรื่อยๆ จากนั้นก็ตั้งได้ จนกระทั่งทุกวันนี้ก็ได้มาจากนั้นละ ไม่เสื่อมๆ เรื่อยมา จึงได้สอนนักภาวนาทั้งหลาย

การตั้งรากฐานที่จิตให้มีความสงบนี้ต้องตั้งด้วยสติ คำบริกรรมเป็นที่ยึดของสติ ถ้าสติไม่เปลือกิเลสเกิดไม่ได้ คิดเรื่องนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องของกิเลสทั้งมวล นั้นละเรื่องพื้นเรื่องไฟ จิตเสื่อมก็เสื่อมตรงนั้นแหละ ถ้าลงสติไม่เปลือไม่เสื่อม จำให้ตึ้นักปฏิบัติ

ท่านทั้งหลายอยากเห็นความสุขความเจริญ ความอัศจรรย์ในหัวใจของท่านทั้งหลายเอง ให้ภาวนาตามที่พระพุทธเจ้าทรงสอน พระพุทธเจ้าเลิศเลอมาแล้วสอนโลกทั้งหลายจึงไม่ผิดพลาด ให้ยึดนี้เป็นหลักใจไว้ เรื่องจิตที่ภาวนาไม่ได้หน้าได้หลัง คือขาดสติ ถ้าสติขาดวรรคขาดตอนเรื่องความเพียรก็เป็นอย่างว่านั่นแหละ เฉพาะนักบวชนักปฏิบัติเราไม่ควรจะให้เปลือเลย ทำข้อวัตรปฏิบัติอันใด ๆ เช่นในวัดนี้ เคลื่อนไหวไปมาอะไรจะเร็วยิ่งกว่าสติ มันจะเปลือไปไหนวะ จับตืด ๆ ตลอด เคลื่อนไหวไปไหนสติติดแนบ ๆ จากนั้นก้าวเข้าสู่ความเพียรโดยเฉพาะ ไม่มีงานอื่นใดมายุ่งกวน ติดแนบเลย

เอา มันจะเจริญหรือไม่เจริญลองดูซิ ตามที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้นี้ ท่านบอกสติปฏิฐาน ๔ มหาสติปฏิฐาน ๔ ที่ตั้งของสติ จนกระทั่งมหาสติปฏิฐาน ๔ กาย เวทนา จิต ธรรม นี่ที่ตั้งของสติท่านบอกไว้แล้ว จากนั้นก็เป็นมหาสติมหาปัญญา ผู้เจริญสติปฏิฐาน ๔ ท่านบอกไว้อย่างช้า ๗ ปี หดลงมา ๗ เดือน ๗ วัน บรรลุธรรมไม่สงสัย นี่คือสติ ๆ เป็นเครื่องรับรองมรรคผลนิพพาน ไม่พ้นจากสติไปได้เลย จึงเรียกว่าสติปฏิฐาน ๔ ที่ตั้งของสติ คือกาย เวทนา จิต ธรรม นี่หนึ่ง มหาสติปฏิฐาน ๔ ก็ที่ตั้งของมหาสติเมื่อเจริญสติมากๆ เข้าไปแล้วก็เป็นมหาสติมหาปัญญาพ้นได้แล้ว นี่เป็นเครื่องรับรองสติปฏิฐาน ๔ มหาสติปฏิฐาน ๔ เรียนมาทำไมถ้าไม่ปฏิบัติตามพระพุทธเจ้า เรียนมาก็เป็นนกขุนทองไม่เกิดประโยชน์อะไร ให้จำเอานะ

พวกนักปฏิบัติเราให้มันได้ชี้ให้ได้มรรคได้ผล เอาจริงจังตามพระพุทธเจ้า ธรรมพระพุทธเจ้าหลอกหลวงโลกหรือ ไอ้เราหลอกเรานั้นชั้เตี้ยวันนี้มันไม่ได้เรื่องได้ราวอะไรอย่าหลอก ให้จริงจังทุกอย่าง ท่านทั้งหลายจะได้ทรงมรรคทรงผล ธรรมเข้าสู่หัวใจกับกิเลสบีบบี้ไฟหัวใจมันเป็นยังงี้หัวใจเราดวงเตี้ยวันนี้ เอาธรรมเข้ามาแทรกกันดูซินะ มีแต่กิเลสบีบบี้ไฟตลอดเวลา ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา บีบตลอดเวลา เอาสติปัญญาหยั่งเข้าไป ๆ นี่เป็นเครื่องกำจัดสิ่งเหล่านั้น จะได้เห็นในจิตใจของเรานั้นแหละ จิตใจที่เป็นมูตรเป็นคูเพราะกิเลสตัวมูตรตัวคูเหี้ยบหัวมัน หากความเจริญไม่ได้ หากคุณค่าราคาไม่ได้ เอาธรรมแทรกเข้าไปเป็นยังงี้ จะรู้ในตัวของเราเองนี่ละ จำให้ตี เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

สรุปทองคำประเภทน้ำไหลซึม ทองคำที่หลอมแล้ว ๑๓๗ กิโลกรัม เท่ากับ ๑๙ แห่ง ๆ หนึ่ง ๑๒ กิโลกรัม ทองคำที่ยังไม่ได้หลอม ๓๒ กิโล ๓๖ บาท ๔๙ สตางค์ รวม

ทองคำที่หลอมแล้วและยังไม่ได้หลอมเป็น ๒๗๐ กิโล ๓ บาท ๖๐ สตางค์ ต่อไปก็เข้า ๓๐๐ จากที่เรามอบคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว ประเภทน้ำไหลซึม ขอลี้กขน้อย ดี กระเป๋านั้นต่อยกระเป๋านี้ไม่ทูป แต่ก่อนแต่เริ่มแรกนี้ดีเลย กระเป๋าไหนผลอไม่ได้ฉวย มับเลย คราวนี้เป็นแบบเกะนั้นตีนี้ตบหน่อย มีใหม่ ๆ ได้ตั้ง ๒๗๐ กิโลแล้ว ประเภท น้ำไหลซึมจะไหลเข้าสู่คลังหลวงซึ่งเป็นหัวใจของชาติเรา เราพยายามทุกวิถีทางที่จะให้ ได้สิ่งสำคัญ ๆ เข้าสู่จุดกลางของเมืองไทยเรา

ตานี้กำลังหนักละเวลานี้ตานักอยู่ ตั้งจุดเวลานี้มัน ๔-๕ จุดแล้วตา ที่บุรีรัมย์ แห่งหนึ่ง เราพยายามหาเครื่องมือตาให้ครบ แล้วตกลงกับหมอทางโน้น หมอทาง เครื่องมือรักษาตากี้ให้ครบตกลงกัน ทางนั้นเขายืนยันเวลานี้เขายังไม่ครบหมอ แต่จะ ให้ครบเขาวางั้นเขาออกมาแล้ว เรายังไม่ครบเรากี้จะให้ครบเหมือนกัน บุรีรัมย์แห่ง หนึ่ง เพชรบูรณ์แห่งหนึ่งที่เราพยายามจะให้ครบ พิษณุโลกแห่งหนึ่ง อุตรดิตถ์แห่งหนึ่ง คือกระจายไป แล้วจะให้ทั่วประเทศไทยถ้าเรายังไม่ตาย จะกระจายไปอย่างนี้ จุดนี้ ๆ แล้วก็กระจายไป

นี่ก็เพิ่งเริ่มสั่ง บุรีรัมย์ ๖ ล้าน เพชรบูรณ์ ๔ ล้าน พิษณุโลก ๙ ล้าน ๕ หมื่น อุตรดิตถ์ ๕ ล้าน ๘ นี่กำลังสั่งแล้วนะเครื่องมือ ต่อไปก็จะมีเพิ่มเข้า ๆ ทุกจุดนั้นละที่เรา ตั้งไว้ นอกจากนั้นแล้วยังเวียงจันทน์ ทางเวียงจันทน์ก็ปล่อยไม่ได้ พอว่าง ๆ นี้เรากี้จะ ไปเวียงจันทน์อีก ดูว่าหมอเขาจะกลับมาวันที่ ๑๓ เลยตกลงเมื่อวานกับทูตไทยเรา ประจำประเทศลาว เมื่อวานนี้เลยตกลงวันที่ ๒๗ เดือนนี้เราถึงจะไปนั้นทีเดียว เกี่ยวข้องกับเรื่องเครื่องมือโรงพยาบาล แล้วก็ไปตกลงกัน เราจะให้อะไร ๆ ทางนี้ เรากี้นัดทางนั้นวันเดือนให้มารับ เรากี้จะเตรียมของไว้ที่ศาลา ให้รถทางนั้นมารับ เหมือนอย่างที่เคยปฏิบัติมา คราวที่แล้ว ๆ มาที่ทะเล ๖ คัน ๗ คันรถลิสล้อ ๆ เอามา นี้ ขนให้ จนมากทีเดียว

ทางวัตถุต่าง ๆ ก็ช่วยอย่างนั้น ทางเครื่องมือแพทย์เฉพาะตากี้ช่วยอย่างนี้ละ ปล่อยไม่ได้นะนั่นก็ดี ก็ได้ช่วยเต็มกำลัง กะว่าวันที่ ๒๗ นี้จะไปเวียงจันทน์ มีอะไรก็ จะ ตกลงกันที่นั่น พอไปถึงแล้วอะไร ๆ ก็จะไปเข้าใจกันกับหมอละ ให้หมอมารายงาน เครื่องมือแพทย์ขาดอะไร ๆ บ้างเราช่วย ไปทุกครั้งให้ตามรายการเลยนะ รายการมี เท่าไรคือเครื่องมือแพทย์บกพร่อง ให้ตามนั้น ๆ คราวนี้ก็จะไปแบบนี้ละ ไปตามที่เคย ให้ ส่วนทางเรากี้ช่วยเป็นจุด ๆ อย่างนี้ละ เป็น ๔-๕ จุด บุรีรัมย์ พิษณุโลก เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ ๔ เวียงจันทน์ ๑ เป็น ๕ ส่วนมากเป็นตานะ เราไปช่วยทางตา

ไปที่ไหนมีแต่ให้ ๆ ให้ตลอดเลย เลยอดพูดไม่ได้มันขบขัน พอรถไปจอดก็ก็ถือ บัญชีมาแล้ว พวกเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล เอาบิงกาพนี้ละ ฟาดบิงกาพสักหน่อย พอรถ

จอกปื้บปื้บมาแล้ว ถือบัญชี บัญชีอะไรนั่น สังกะสีเครื่องมุงขาด ฟังให้ตีนะเราจะสั่ง เราบอกงั้นนะ ทำทำจริง ๆ สั่ง บอกว่าให้ชนคนไข้ชนหมอและพยาบาลลงกลางทุ่งนาไปนูน มันไม่รู้ ทางนี้เขาบอกว่าฝนรู้ อันนั้นไม่รู้ อย่างนั้นเวลาจะตอบ ก็ไม่มีอะไรจะให้สุดท้ายไม่ให้ คือหมด เดียวก็ให้อยู่ที่นั่นแหละ อันนี้ขู่ไว้ก่อน ไม่ขู่ไม่ได้พวกนี้ต้องขู่ ทางบึงกาฬนี่ก็มากต่อมากนะช่วย เพราะบึงกาฬนี่ทางฝั่งโน้นก็ข้ามมา ฝั่งลาวข้ามมา โรงพยาบาลนี่ถึง ๙๐ เตียง ช่วยเยอะนะนี่ก็ดี ไปเขาก็มาขอเครื่องมุงรั้วหมดแล้วว้างั้น เราจึงบอกให้ชนคนไข้ทั้งหมดทั้งพยาบาลลงไปกลางทุ่งนา ที่นั่นไม่รู้ คือมันโละหมดเลย ไม่รู้

อย่างนั้นละเวลาจะพูด ขู่ฟ้อๆ แต่ใจมันไม่ได้เป็นนะ มีแต่ปากเฉยๆ ขู่ฟ้อๆ หัวใจเต็มไปด้วยเมตตา มันเข้ากันไม่ได้นะ กิริยาทำทางออกนี้ โอ้ย เหมือนเสือจะกัดจะฉีกเรื่อยไปเลย แต่อันหนึ่งเป็นแบบอันหนึ่งมันไม่เข้ากันนะ ขู่เขาว้อๆ เดียวก็ไปให้เขาไม่นานละ พอได้แล้ว เอ้า แน่ะเป็นอย่างนั้น เงินนี้ไหลเข้ากับไหลออก ไหลออกดีไม่ตี บางครั้งกว้างกว่าไหลเข้า คือติดหนี้เขาก็มี ไหลเข้ามาไม่ทัน ไหลออกกว้างกว่า บางทีติดหนี้เขา นี่ละกว้างกว่าติดหนี้เขา อย่าว่าไม่ติดหนี้ละ ถ้าคนมั่งมีจะไปติดหนี้ได้ไง ก็คือว่ามันจนขนาดติดหนี้ ความจำเป็นมันมา มาดูความจำเป็นอันนี้ๆ กับที่เราติดหนี้ น้ำหนักอันนั้นมากกว่านี้ นั่น อันนี้มีความจำเป็น

เฉพะอย่างยิ่งคือเครื่องมือแพทย์ เครื่องมือนี้สำหรับอย่างนั้นๆ แล้วกระจายไปคนไข้มากมายกายกอง เราติดหนี้ฟ้อพอดพอดเหวียง สุดท้ายเอาติด เอาสั่งมาเลย แน่ะอย่างนั้นแหละ แล้วก็หามาให้เรื่อย ๆ ติดอยู่เรื่อยนะติดหนี้ เป็นอย่างนั้นละ มันไม่มีอย่างนั้นละเรา เขาเขียนไว้นั้น เราไปอ่านแล้วยิ้มๆ เราก็ตี เข้าทำดี เขาว่าสมบัติของวัดป่าบ้านตาด เขาเขียนไว้อย่างนั้นนะติดตัวใหญ่ สมบัติของวัดป่าบ้านตาดคือสมบัติเพื่อโลก คือออกมามันออกหมดๆ เลย เขาติดไว้ ๒-๓ วันเข้าทำดี ก็มันเป็น อย่างนั้นจริงๆ ไปที่ไหนมีแต่ช่วยทั้งนั้น มีแต่ให้ๆ ให้ตลอดเลย

โกดังใหญ่นี้เต็มนะนั่น โรงพยาบาลใดก็ตามมา คือเรากำหนดไว้เรียบร้อยสั่งไว้ พระก็ปฏิบัติตามนั้นพระเวร เช่นอยู่ในศาลานี้ ๗ วัน อยู่ที่ศาลา ๗ วันรับผิดชอบหมด ในเหล่านี้ในบริเวณศาลา เจ็ดวันๆ ต้องปฏิบัติตามที่เราสั่งไว้ทุกอย่าง ของในโกดังนั้นเต็มเอี้ยดเลย พวกข้าวสารพวกน้ำปลาน้ำมันพืชหลายประเภทเต็มอยู่ที่นี่จะให้โรงพยาบาล โรงไหนมาให้ตามกำหนดที่เราสั่งไว้ทุกอย่าง ถ้าเป็นธรรมดาาก็ให้ธรรมดาเหมือนกันหมด ไม่ให้ยิ่งหย่อนกว่ากัน

ถ้าเป็นพิเศษๆ เรากำหนดไว้ตั้งแต่โคราชไปข้างนอกโน้น อุตรดิตถ์ไปข้างนอกโน้น อุบลไปข้างนอก เหล่านี้ให้พิเศษ ชัยภูมิให้สองแห่ง ภัคดีชุมพล เทพสถิต ไกล

ระยะทางมันประมาณสูงเนิน สี่คิ้วนะ จากวัดนี้ไปผ่านโคราชไปสูงเนิน สี่คิ้ว นี่ละไปเทพสถิต ภัคดีชุมพล ระยะทางเท่ากัน เราดูเข็มไมล์ อันนี้ให้พิเศษ เมื่อวานขึ้นเขาก็มา ถ้าเขาไม่จำเป็นเขาไม่มา เราต้องเห็นความจำเป็น จะมาทำไมตะเกียกตะกายมาหาอะไร ไกลแสนไกล เช่นอุบล โคราช ที่ไหนไกลๆ มาเราให้เป็นพิเศษๆ พิเศษนั้นมีอะไรๆ บ้างเขียนไว้เสร็จเลย เราอยู่ไม่อยู่ไม่สำคัญ มาให้ได้ตามนั้นๆ เต็มโกดังตลอดไปเลย นี่เราปฏิบัติต่อโลก นี่คือความเมตตาแล้วๆ

ไม่มีอะไรอยู่ในหัวใจเรา มีแต่เปิดออกด้วยความเมตตาแล้วๆ จะได้มานาน้อย ออกหมด ที่จะให้มากับเราที่กำไม่มี มีแต่แบบๆ ตลอดอย่างนี้ละ ด้วยความเมตตา สงสาร มันอ่อนน้อมไปหมดนะ กิริยาท่าทาง ใครอย่ามาถือกิริยาท่าทางของเรานี้เป็นแบบโลกนะ ไม่ได้นะเราบอกตรงๆ เลย กิริยาของโลกถ้าว่าดูจริงๆ ภายในใจพาให้ดูว่าโกรธว่าเคียดว่าแค้นเป็นจริงๆ ภายในหัวใจออกมาแสดงฤทธิ์เดชเป็นพินเป็นไฟ ออกมา โลกเขาเป็นอย่างนั้นปฏิบัติกัน สำหรับเราเองเราบอกตรงๆ เราไม่เป็นอย่างนั้น กลับตาลปัตรกันร้อยเปอร์เซ็นต์ จะดูว่ากล่าวขนาดไหนก็ตามกิริยานี้เป็นเพียงกิริยา แต่เป็นคุณทั้งนั้น ออกจากหัวใจที่เต็มไปด้วยเมตตาและบริสุทธิ์แล้วๆ จึงไม่มีพิษมีภัยต่อผู้ใด

กิริยาที่แสดงออกทั้งหมดเราพูดตรงๆ เลย ในกิริยาของเราที่ออกไปนี้ ไม่มีกิริยาที่จะเป็นภัยต่อผู้ใด นอกจากผู้ นั้นจะตีความหมายไปเป็นภัยก็เผาตัวเอง สำหรับเราไม่มี ดูว่ากล่าวเผ็ดร้อนขนาดไหนก็ตามออกไปจากเมตตาธรรมทั้งนั้นๆ เลย จึงว่ากิริยานี้ไม่มีภัยต่อผู้ใด จึงขอให้พากันทราบเอาไว้นะ เราบอกตรงๆ เราไม่มี ไปที่ไหนไม่มีคำว่าโทษ ภายในจิตใจไม่มีทุกสิ่งทีที่กิริยาแสดงออก จะเผ็ดร้อนขนาดไหนก็เป็นเผ็ดร้อนด้วยความเมตตาแล้วๆ ไปอย่างนั้น

ที่เรายู้นี้ก็อยู่ด้วยความเมตตา นะ ถ้าหากธรรมดาคือความเป็นอยู่และความตายไปมีน้ำหนักเท่ากัน แต่ธรรมดาไปแล้ว อยู่หาอะไรแบกธาตุแบกขันธหนัก แต่นี้พิจารณาดูโลกที่มีความจำเป็นมาเกี่ยวข้องกับเราอยู่มีจำนวนเท่าไร สุดท้ายก็เลยไปเอาความเป็นอยู่มีน้ำหนักมากกว่าความตายไปจึงต้องทน ทนอย่างนี้ละ เราไม่ได้ทนเพื่ออะไรนะ เราทนเพื่อโลกเพื่อสงสารทั้งนั้นแหละ เพราะฉะนั้นจึงขอให้พี่น้องทั้งหลายพยายามบำรุงจิตใจของตนด้วยธรรม ถ้าธรรมมีในใจแล้วไอ้เรื่องความมั่งคั่งความมีดีเด่นอะไรๆ นั้นเป็นสิ่งภายนอกๆ ขอให้มั่งคั่งในใจเถอะนะ ถ้าลงมีธรรมในใจคนทุกซ์คนจนคนมั่งคั่งคนมีเป็นสุขทั้งนั้น

ความสุขรับรองอยู่กับธรรม ไม่ได้รับรองอยู่กับสมบัติเงินทองข้าวของยศถาบรรดาศักดิ์ สิ่งเหล่านี้มารับรองไม่ได้ ถ้าธรรมรับรองได้หมด ธรรมมีอยู่ในใจมาก

น้อยเจ้าของจะชุ่มเย็น พอชุ่มเย็นแล้วกระจายออกไปเป็นความเมตตาเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกันเฉลี่ยเผื่อแผ่ มันออกเองนะเป็นเอง นี่ละธรรมเป็นหลักใจ เป็นตายก็ไม่หวั่นไม่ไหวละธรรมมีในใจแล้ว สิ่งเหล่านั้นมีในใจไม่ได้แน่นอนนะ อยู่ด้วยความหวาดหวั่นกับสิ่งภายนอก ถ้ากับสมบัติภายในคือธรรมแล้วไม่มีหวาดหวั่นนะ ต่างกันอย่างนี้ ให้พยายามทำตัวของเราให้เป็นคนดี ปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี ความดีจะมาเข้าสู่ใจเป็นหลักของใจ แล้วเป็นความอบอุ่นเต็มหัวใจเรา ให้พากันจำเอาทุกคนๆ วันนี้พูดเพียงเท่านั้น ละ เอาละไม่พูดมากนัก

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz